

6

1963

Азәрбајҹан

МИР МЕЙДИ СЕЈИДЗАДЭ

Ејнэјини көтүрүб
Силэңдө, бирдөн-бирэ
Гочанын али эсди.
Ејнэји дүшдү Јерэ.
Завалдынын елэ билэ
Көзлэриндэ бир алыар
Бэр Јан түлэктэ дондү.
Алыэ олду гаранлыг.

Китаблары элиңдэ
Дөрсөдөн калырди
Елшэн.
Гочанын ејнэјини
О тез көтүрдү Јердэн.
Силэб деди:—Ал,
баба!

Алыб ејнэји тахды,
Ишыг калди көзүнэ.
Гоча этрафа бахды,
Деди:—Саг ол, эј
бала,
Сэн вердин ејнэјини.
Елэ бил ки, тајтарды
Моңа көз бөбөјини.

ЕЈ БЭХТИЈАР НӘСИЛЛӘР

Перкајам сөһөр
сөһөр.
Көпүд ачан нәкәләр
Учур көјөрчин кимн,
Учур кедир уага.
Көрдүкчә кәчч нәли
шәң.

Нөгжә дејиб күлүшөн
Уројим донүр дага.
Дејирәң, еј дүңанын
Вохтијар носиллэри,
Донмаз бир даһа керн
Дөһшәтлн һәрб
иләри.

Шән өмүр
сүрмәксүнүдүр
Дүңјаја көлшнннн.
Мин нүвә сылһымдан
Күчлүдүр күлүшүнүз.

Чох мөһрибан гыздыр
Шадаң.
Дуран кимн
Јатагыңдан
Анасым өпсүн көрөк.
Бу күн Јеңә јујүрөрөң
Јанашанда анасыла
Үлжөр хала деди она:
—Јахмылашма мөнә,
гызым,

Кириншиди эгрэб бага.
Көлиб чанаглы бага
Эгрэблэ сирдаш
олду.
Дост олду, гардаш
олду.
Ики ээиз мөһрибан
Јолдаш багда бир
заман
Бирликидэ Једи, ичди.
Күллэри чох шөн
кечди.
Бир күн гонду бөрк
туфан,
Күлөк достлары
багдаң
Көтүрүб чох
шиддәтлэ
Атды кенин санилә.

Сејран дәрә өјрәширди.
Фәрман отага кирди.
Деди она:—Ај Сејран!
На чыхар охумагың?
Сән Јөрүрсән өзүнү;
Зиләисисн көзүнү
Бу китабы, дәфтәре,
Чалышырсан бош Јерә.
Адамлар дүшүб Јола,
Һамы келир футболла.
Дүр футболла кедөк
бил,
Ачыласын үрәјиниз.

ӨВЛАД МӘӨӘББӘТИ

Мән хәстәјәм, көрпә
гузуум!
Шадаң деди:—
Сачларыңдан
Өпүм сөнчн кәл,
аначаң.
Көврәкләншб деди
Үлжөр:

—Олмасадым хәстә
өкәр
Үзүмдән дә өиәрдин
сан.
Гыз дәрк етди бу
сөзләрдән
Өшмөк олмас
хәстәләри,
Тәәссүфлә дондү
керн.

ӨГРӘБ ВӘ ЧАНАХЛЫ БАГА

Эгрэб деди:—
Достум, сән
Үзүб чајдан кечәрсән,
Мән бурда галарам
төк,
Сөндөн ајрылыыр
үрәк.
Олвүшдүг Јахми,
Һөмдәм,
Гөлбимн сыхар дәрә,
гом.
Бага деди:—
Достум, көл
Мин архала, албөд
Чајдан кечирим сәнн.
Бурах Јерсиз гүссәнн.
Кедөк башта бир бага.
Алды мөһрибан бага
Архасына эгрэби.

Бир аз Јөл кедән
кимн
Эгрэб санчың достуну.
ДуЈараг бага буну
Деди:—Ај үзү гара,
Дост доста бурар
Јара?
Эгрэб деди:—Өзиниң,
Гара олса да үзүм
Санчмаг мөңдә
адәтдиң,
Санима бу әдәвәтдиң.
Баш вурду суја бага,
Сөјләди:—Эгрэб гага,
Мәниң дә адәттиң бах.
Олуб суја баш вурмаң.
Эгрәби атды суја,
Бага чыхды туруја.

ФУТБОЛ КӘВӘСКАРЫ

Сејран сөјләди:—
Фәрман,
Билмирсән ки, бир
аздан
Дәрә Јоллагаң көрөк?
Фәрман деди:—Дур
көздәң,
Бирчә күн дәрә
олмаса
Елэ бил батар Јаса.
Гаргалар гара кәјәр.
—Вас мұәллиһ ил
кәјәр?
Шакирд дә дәрәдән
галар?

Һәр шәјин бир нахты
пар.
Көрмә иши тәрсинә,
Әвәлчә кет дәрсиңә.
Сонра сән футболла
бах.
—Дәрә һәр күн
вардыр, анчаг
Чох кеч-кеч олур
футбол.
Футболла һөвәсләр ол!
—Футболла пар
һөвәсим,
Даһа ваһибдиң
дәрсиң.

УНУДУЛМАЗ КӨРҮШ

Украјна шаири Богдан Чалыја иштиф әдириң

1
Көјениң пазалымда,
Сорпшиниләр залымда
Будур, Тарас
дәјаньм,
Пончәрәдән болланыр.
Зада дурдуғу Јердән

Саата бахыр һөрдән.
Көзүңдә дөңгеләр
Көрүнүр бир ил
гөдәр.
Кәјәчанылдыр Тарас,
Вашыдан бу күн Арас
Кәлчәк она гонга

Узун Јоллар ашараг.
Дүәләрдән,
түнәлләрдән,
Нечә гардан сәләрдән
Кетиб достлуғ гатары
Көлир Кијева сары.

